

ECHTSCHIEDING EN INFORMATIE DELEN

Het ouderschapsplan is een verplichte regeling waarin ouders die gaan scheiden afspraken vastleggen over hun minderjarige kinderen. Het maakt hierbij niet uit of de ouders getrouwd zijn, een geregistreerd partnerschap hebben of samenwonen. Alleen ouders die samenwonen maar geen gezamenlijk ouderlijk gezag over hun kinderen hebben, zijn niet verplicht een ouderschapsplan op te stellen.

In dat ouderschapsplan moet in ieder geval zijn opgenomen:

- Hoe de ouders de zorg- en opvoedingstaken verdelen.
- Hoe de kosten van het kind of de kinderen zullen worden verdeeld en de eventuele alimentatie voor de kinderen.
- Ook de wensen van de kinderen moeten ouders bespreken. Zij kunnen het ouderschapsplan samen bespreken, maar ook met hulp van een advocaat of mediator.
- Hoe ouders elkaar informeren en raadplegen over belangrijke onderwerpen, bijvoorbeeld: schoolkeuze.

De ouder die het gezag heeft, moet de ouder zonder gezag informatie geven over de kinderen. Bijvoorbeeld over gezondheid en school. Als de ouder met gezag belangrijke beslissingen wil nemen over de kinderen, moet hij de mening vragen van de ouder zonder gezag. De ouder met gezag beslist uiteindelijk.

Regels over informatie delen

Recht op informatie als niet-verzorgende ouder over zijn kind na de scheiding?

De niet-verzorgende ouder heeft recht op informatie en consultatie over zijn kind. De niet-verzorgende ouder is de ouder (met of zonder gezag) bij wie het kind niet woont. De verzorgende ouder heeft de plicht om de andere ouder te informeren over belangrijke zaken die met het kind hebben te maken. Ook moet de verzorgende ouder de mening van de niet-verzorgende ouder vragen over belangrijke beslissingen voor het kind. Dit heet het recht van consultatie. De ouder die het gezag heeft, is uiteindelijk degene die beslist.

Ouderschapsplan

Als mensen met kinderen gaan scheiden zijn zij verplicht om samen een ouderschapsplan op te stellen. Hierin worden afspraken vastgelegd over de minderjarige kinderen. Eén van de onderwerpen die hierin standaard staat, is het recht op informatie en consultatie over het kind. Het is niet altijd mogelijk samen een ouderschapsplan op te stellen. In dat geval kan een aparte informatie- en consultatieregeling vastgelegd worden.

Informatie- en consultatieregeling

Een aparte informatie- en consultatieregeling kan vastgelegd worden als men er samen niet in slaagt een ouderschapsplan op te stellen, of als men een niet-verzorgende ouder zonder gezag is. In de informatie- en consultatieregeling wordt afgesproken hoe vaak bepaalde informatie wordt gegeven en op welke manier. Er mag zelf bepaald worden hoe de regeling ingevuld wordt. Als zij er samen niet uitkomt, kunnen zij aan de rechter vragen om een informatie- en

consultatieregeling vast te stellen. Bij de vaststelling van deze regeling moeten kinderen vanaf 12 jaar hun mening geven. Bij jongere kinderen is dit niet verplicht.

Informatieverstrekking door derden

Sommige mensen beschikken door hun beroep over belangrijke informatie over het kind. Dat kunnen bijvoorbeeld leerkrachten, hulpverleners of artsen zijn. Zij zijn verplicht informatie te verstrekken aan de niet-verzorgende ouder als hij of zij daarom vraagt. Het moet een concrete vraag zijn en het moet gaan over belangrijke feiten en omstandigheden. De informatie moet bovendien gaan over het kind of de verzorging en/of opvoeding van het kind. De niet-verzorgende ouder kan bijvoorbeeld bij de schoolleiding informeren naar de schoolprestaties van het kind. Het is dan redelijk als de school deze ouder uitnodigt op een ouderavond.

Uitzonderingen informatieverstrekking door derden

Er zijn uitzonderingen op de plicht informatie te verstrekken. Een instantie hoeft geen informatie te geven als:

- de informatie ook niet aan de verzorgende ouder gegeven wordt, bijvoorbeeld vanwege het beroepsgeheim van een arts;
- het geven van informatie in strijd is met de belangen van het kind.

Weigeren van informatieverstrekking door derden

Als de derde (arts, hulpverlener of bijvoorbeeld leerkracht) weigert informatie te geven, kan de nietverzorgende ouder de rechter verzoeken om te bepalen dat de informatie alsnog wordt gegeven. Scholen beschikken over een klachtenregeling. Bij de klachtencommissie van de school kan de ouder de weigering om informatie te verstrekken aankaarten.

Wanneer is het niet goed voor het kind om informatie te geven?

Een voorbeeld: het kind verblijft op een geheim adres. De ouder zonder omgangsregeling vraagt bij school het adres van het kind. De school zal weigeren om deze informatie te geven. Deze ouder kan dan de rechter vragen om de informatie toch te mogen hebben. De rechter zal dit alleen goedkeuren als dit niet nadelig is voor het kind. De ouder kan ook een klacht indienen bij de school. De klachtencommissie kijkt dan of de informatie toch gegeven moet worden.

Bronnen:

www.rijksoverheid.nl, vraag en antwoord bij onderwerp Scheiden
C. van Egten, *Uit elkaar.... En de kinderen dan? Gezag, omgang en informatie*
Onderzoeksrapport nieuwe gezinnen, E-Quality, 2008.